

Kjak

Annfinn Brekkstein
Býráðslimur í Tórshavnar Kommunu - Sambandsflokkurin

Fólkavøkstur – sterkari kommuna og vinna

Fólkagrundlagið í kommununi

Tað er tørvur á fólkavøkstri í Føroyum við tí endamáli at styrkja og framtíðartryggja samfelagið og vinnuna. Neyðugt er við einum fólka-grundalag, sum er sett saman á hóskaði og burðardyggan hátt eftir aldri, kyni, førleik-um o.a.

Fólkagrundarlagið í Tórs-havnar Kommunu er í lýtuni m.a. eyðkent við:

- Arbeidsmegin er stóðug, men ov fá yngri arbeidsfør fólkk
- Færri kvinnur enn menn

búgva í kommununi

- Framskrivningar vísa, at talið á eldri fólki ella pensjónistum fer at vaksa munandi um nøkur fá ár
- Bara ein triðingur av teim-um, sum taka eina hægri útbúgving venda aftur til Føroya/miðstaðarøkið
- Lutfalsliga fá við hægri útbúgving starvast í vinn-uni.

Avbjóðingar og fortreytir

Avbjóðingin er eitt hægri burðaravlop og at forða fyri framhaldandi fráflytning

og at skapa karmar fyri, at arbeidssføri parturin av fólki-inum og unga fólki velur at flyta til Føroyar aftur eftir loknað útbúgving og arbeidssroyndir í útland-inum.

Høvuðsfortreytin hjá unga útbúnað fólkinum fyri at venda aftur til Fø-roya ella at verða verandi, er búskaparvøkstur, tvs. skapan av lokkandi ar-beiðsplássum, bæði í vinn-uni og hjá tí almenna. Harafturat muga sosialar skipanir verða so mikið út-bygdar og væl-virkandi, at

familjur við børnum, lætt og fyri ein rímuligan pen-ing, kunnu festa búgv og trívast í kommununi. Barna-familjurnar muga eisini stuðlast við hægri barnafrá-drátti.

Politiskar raðfestingar

Tað er frá vinnuni, at væl-standurin og síðan væl-ferðin hjá kommununi skal koma, og tí er neyðugt at fáa vinnuna at vaksa og kasta av sær meira pen-ing. Sam-bandsflokkurin ynskir at seta fokus á eina Vakstrarætlan fyri Tórshavnar Kommunu

við tí endamáli at skapa fleiri arbeidsplass og trekkja fólk til landið og kommununa.

Harafturat er neyðugt við einari skattalækking fyri at stimbra privatbúskapin og harvið eisini vinnuliga virkseimið og kommunala búskapin.

Tað eiga at verða gjørdar betri og meira gagnligar raðfestingar fyri rakstur og iløgur. Tí verður neyðugt at gera eina Langtíðarætlan fyri rakstur og iløgur, hvørs fyrimunir verða, at nakrar av størri iløgunum veruliga kunnu gjøgnumførast og so-

leiðis, at í framtíðini verður tamarhald á rakstrarútreiðsl-unum og skuldini.

Veljarin avgerð, um hetta kann setast í verk, tá hesin aftur skal velja nýggj umboð í Tórshavnar Býráð – eg vil arbeiða fyri, at skapa betri karmar fyri vinnuna og tær barnafamiljur og onnur, sum búgva í kommununi og tey, sum kundu hugsa sær, at flutt til Føroya og høv-uðsstaðin.

Tórshavn 6. september 2012

Richard Danielsen

Iran hóttir Ísrael

Ábraham fær lyfti, um at avkom hansara skal fáa landið.

Í 1. Mósebók 15. kapitli lesa vit hetta:

“Síðani segði Hann við hann (Harrin við Ábraham) : "Eg eri HARRIN, sum leiddi teg burtur úr Ur í Kaldea til at geva tær hetta landið í ogn!" Men hann segði: "Harri HARRI, av hvørjum kann eg vita, at eg skal eiga tað?" Tá segði Hann við hann: "Fá Mær triára gamla kvígu, triára gamla geit, triára gamlan veðr, turtildúvu og dúvuunga!" Hann fekk Hon-um nú øll hesi dýrini, skar tey av um miðju og legði helvtirnar av hvørjum dýri, hvørja beint yvir av aðrari; fuglarnar skar hann tó ikki sundur. Vers 7-10.

Og víðari í versunum 17-21:

Táið nú sólin var undir-gingin, og myrkt var vorðið, sást rúkandi ovnur og log-andi eldur, sum fór fram millum teir sundurskornu

kropparnar. Henda dagin gjørdi HARRIN sáttmála við Ábram og segði: "Avkomi tínum gevi Eg hetta land, frá Egyptalandsá at Stóra, ánni Eufrat, tað er land Kenita, Kenizita, Kadmonita, Hetita, Perizita, Refa'ita, Amorita, Kána'anita, Girgasita og Jebusita."

Hvat er hetta, sum Harrin ger her. Jú vit skilja tað betur, um vit lesa nøkur vers hjá Jeremias:

Har hjá Jeremias lesa vit um ein sáttmála, sum nakrir høvdu gjørt eftir boði Guds um leysgeving av trælum, og so stendur hetta:

Men nú høvdu tit vent við og gjørt tað, sum rætt er í eygum Mínun - tit høvdu boðað hvør næsta sínum frælsi, og tit høvdu gjørt sáttmála fyri

ásjón Míni í húsinum, sum kallað er við navni Mínun. Men so skiftu tit uppáftur sinni og vanhalgaðu navn Mítt og tóku aftur, hvør træl sín og trælkvinnu sína, sum tit høvdu frígivið, so tey kundu ráða sær sjálv; tit noyddu tey aftur at vera trælir og trælkvinnur tykkara. Tí sigur HARRIN so: Tit hava ikki lurtað eftir

Mær og boðað frælsi, hvør bróður sínum og næsta sínum. Og Eg boði tykkum frælsi - sigur HARRIN - so tit verða givnir upp til svørð, pest og hungur; ja, Eg lati tykkum verða illa viðfarnar av øllum ríkjum á jørðini! Og teir menn, ið brutu sáttmála Mín - sum ikki hildu orð sáttmálans, ið teir gjørdur fyri ásjón Míni, táið teir skóru

kálvin í helvt og so gingu millum partarnar, høvdingar Juda og Jerúsalems, hirðmenninar, prestarnar og alt fólk ið í landinum, teir, ið gingu millum partar kálvsins - teir gevi Eg í hendur figginda teirra og í hendur teirra, sum liggja teimum eftir lívinum; lík teirra skulu vera fuglum himmalsins og dýrunum á markini til føði." Jeremias 34, 15-20

Soleiðis gjørdur teir ein sáttmála í gomlum døgum, drupu nøkur djór, skóru tey sundur og gingu síðani millum partarnar, báðir partar, sum gjørdur sáttmálan. Men legg til merkis, at í 1. Mósebók 15. kap.fór eld-ur fram ímillum partarnar, men Ábra-ham gekk ikki millum partarnar, hann svav, lesa

